

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313214154
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4313214154.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členov senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovakia s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanému: T. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, o zaplatenie 5.259,18 eura s príslušenstvom, o odvolaní oboch účastníkov konania proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 28. septembra 2015 č. k. 12C/211/2014-79 (žalobca do výroku o náhrade trov konania a žalovaný do zročnosti priznanej sumy) takto priznanej sumy) takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zročnosti priznanej sumy a v časti o náhrade trov konania m e n í takto:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.860,82 eura s 9% úrokom z omeškania od 02. 01. 2011 do zaplatenia v mesačných splátkach po 78 eur vždy k 28. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 47%.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.860,82 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 02. 01. 2011 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V konaní v časti o zaplatenie 568,03 eura zastavil. Súd vrátil žalobcovi zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 27,30 eura po právoplatnosti tohto uznesenia. Napokon o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil § 1 ods. 2, § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 4, 5, 8 Občianskeho zákonníka, ako aj § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 96 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním zistil, že v danom prípade niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa 20. 01. 2010 a v ktorej si žalobca odvodzuje svoj nárok, čo nespochybnili ani samotní účastníci konania. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú taxatívne vymedzené v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Okrem iného zákonodarca zakotvil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať výšku, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uzatvorená zmluva obsahuje výšku splátky, nie je však uvedené, koľko z tejto splátky ide na splátku úveru - istiny a koľko z tejto istiny ide na úrok, príp. iné poplatky. Uvedené sú celkové náklady spotrebiteľa sumou 2.672,68 eura, pričom nie je jasné a špecifikované, o aké konkrétne náklady

sa jedná a nepostačuje pre splnenie tejto požiadavky, že z iných údajov v zmluve je možné uvedené vyvodit' alebo vypočítat'. Pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje tieto náležitosti, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie sú uvedené termíny splátok istiny, je uvedená len celková suma splátok, pričom však nie je špecifikované, z čoho táto suma splátky pozostáva, nie je uvedené poradie, v akom sa splátky budú priradovať k jednotlivým nezaplateným zostatkom. Okrem toho, žalobca zavádzal súd, keď všade uvádzal skutočnosť, že žalovanému bola poskytnutá pôžička vo výške 7.522,84 eura, pričom žalovanému bola poskytnutá len suma 4.850,16 eura. Preto mal žalobca právo len na vrátenie skutočne poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru. S poukazom na uvedenú argumentáciu v zmysle citovaných zákonných ustanovení poskytnutý úver súd považoval za bezúročný a bez poplatkov, pričom v konaní bolo nesporne preukázané, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.850,16 eura, ktorý sa zaviazal splácať v 52 mesačných splátkach po 144,67 eura, celkovo sa tak zaviazal vrátiť sumu 7.522,84 eura. Žalovaný však neplatil splátky riadne a včas, čím porušil ustanovenia zmluvy o úvere, dostal sa do omeškania so splácaním úveru, preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na okamžité splatenie dlhu a to listom zo dňa 19. 12. 2010. Dlžná suma bola žalobcom vyčíslená na sumu 5.259,18 eura a podľa jeho vyjadrenia pozostáva z istiny 4.691,15 eura a poplatkov vo výške 568,03 eura. Súd sa s týmto nestotožnil, pretože žalovaný uhradil sumu 989,34 eura, v dôsledku čoho mu zostal dlh na istine 3.860,82 eura, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.860,82 eura s 9%-ným ročným úrokom z omeškania od 02. 01. 2011 do zaplatenia, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. zvýšená o 8 percentuálnych bodov, čo bolo v tom čase 1%. Úrok z omeškania je požadovaný od 02. 01. 2011, pretože dňa 27. 12. 2010 bola žalovanému doručená výzva na okamžité zaplatenie dlžnej sumy a bola mu poskytnutá lehota 5 dní, ktorá uplynula dňom 01. 01. 2011, a teda 02. 01. 2011 už bol žalovaný v omeškaní. Vo zvyšnej časti súd návrh ako nedôvodný zamietol. S poukazom na čiastočné späťvzatie návrhu v časti zaplatenia sumy 568,03 eura v zmysle ust. § 96 OSP súd konanie zastavil. O vrátení súdneho poplatku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko každý z nich mal vo veci úspech len čiastočný. Ak by žalobca nezobral späť návrh v časti o zaplatenie sumy 568,03 eura, aj v tejto časti by bol jeho návrh zamietnutý.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, ktorý sa domáhal zmeny rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti a zaviazania žalovaného k náhrade trov konania a trov právneho zastúpenia. Nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko je toho názoru, že v danom prípade nebol dôvod na nepriznanie požadovaných trov konania a právneho zastúpenia v pomernej časti. Súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy 3.860,82 eura, čo je pri žalovanej sume 4.691,15 eura (po zohľadnení čiastočného späťvzatie návrhu) miera úspechu vo výške 82,30% na strane žalobcu a miera úspechu žalovaného predstavuje 17,70%. Žalobca mal teda vo veci samej čistý úspech vo výške 64,60%, čo zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania. V danom prípade nemožno hovoriť o približne rovnakom pomere úspechu a neúspechu žalobcu, čo by odôvodňovalo nepriznanie trov konania vôbec. Dôvod na nepriznanie náhrady trov konania vidí aj v tom, že žalovaný si bol vedomý existencie svojej pohľadávky, na čo bol upozornený viacerými výzvami, jednak zo strany postupcu, ako aj oznámením o postúpení pohľadávok z postupcu na žalobcu. Žalovaný nereagoval na vzniknutú situáciu a dlžnú sumu neuhradil ani čiastočne. Žiadal preto priznať trovy konania nevyhnutné pre dosiahnutie úspechu vo veci, v ktorej vyčísliť aj v rámci žalobného návrhu, ako aj v rámci vyčíslenia trov na pojednávanie dňa 07. 09. 2015. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania vo výške 40,94 eura s DPH pozostávajúcej z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. za jeden úkon právnej služby vo výške 30,87 eura s DPH a režijného paušálu vo výške 10,07 eura s DPH.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním aj žalovaný, čo do zročnosti priznanej sumy, keď dôvodil tým, že na pojednávaní sa dohodol so žalobcom na 60-tich mesačných splátkach v sume 78 eura od septembra 2015. Žalovaný uviedol, že túto dohodu si plní a prikladá potvrdenie o začatí splácania.

4. Listom zo dňa 07. 10. 2016, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 19. 10. 2016 žalobca súhlasil s postupným splácaním dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach v sume minimálne po 78 eur, vždy k 28. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok až do úplného splatenia celého požadovaného plnenia a zároveň zobral čiastočne žalobu späť v sume 234 eur z dôvodu, že na predmetnú pohľadávku

žalovaný poukázal sumu 78 eur dňa 19. 11. 2015, sumu 78 eur dňa 12. 10. 2015 a sumu 78 eur dňa 07. 09. 2015.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, viazaný rozsahom podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú postačujúce pre rozhodnutie odvolacieho súdu a rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku o zročnosti priznanej sumy, ako aj v časti náhrady trov konania podľa § 388 CSP zmeniť z dôvodu, že neboli splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Civilný sporový poriadok, ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok podľa § 470 ods. 1, 2 CSP. Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 5.259,18 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 02. 01. 2011 až do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu - spoločnosť Consumer Finance Holding a. s. dňa 02. 01. 2010 uzatvorila so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola poskytnutá žalovanému suma 7.522,84 eura, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v 52 mesačných splátkach po 144,64 eura. Do rozhodnutia súdu uhradil sumu 989,34 eura. Žalovaný bol listom zo dňa 19. 12. 2010 vyzvaný k okamžitej úhrade všetkých splátok jednotlivo. Po začatí konania došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04. 12. 2013 k postúpeniu pohľadávky pôvodného žalobcu voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s. r. o. a na základe toho došlo aj k zámene účastníka na strane žalobcu. V prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok bola pohľadávka voči žalovanému špecifikovaná nasledovne: výška úveru 7.522,84 eura, výška splátky 144,67 eura, počet splátok 52, úhrada 989,34 eura, zostatok pohľadávky 4.691,15 eura, zostatok príslušenstva 686,87 eura a celkový zostatok 5.378,02 eura, poplatok 31,68 eura, pokuta za omeškanie 53,28 eura a sankčné úroky 601,91 eura. Žalobca špecifikoval žalovanú sumu 5.259,18 eura ako sumu, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny 4.691,15 eura a poplatkov vo výške 568,03 eura. Listom zo dňa 02. 09. 2015 žalobca zoberal svoj návrh v časti zaplatenia poplatkov vo výške 568,03 eura späť. Súd prvej inštancie posúdil zmluvu uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasledujúcich, ako aj zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva neobsahovala taxatívne vymedzené náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto úver vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov. Vykonaným dokazovaním zistil, že v skutočnosti žalovanému nebola poskytnutá pôžička vo výške 7.522,84 eura, ale len suma 4.850,16 eura. Dospel k záveru, že žalobca má nárok na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru a nemá právo žiadať úroky z úveru. Keďže žalovaný uhradil sumu 989,34 eura, dlh na istine predstavuje sumu 3.860,82 eura a na túto sumu zaviazal žalovaného spolu s 9%-ným úrokom z omeškania od 02. 01. 2011, t. j. od uplynutia 5-dňovej lehoty, ktorú mu stanovil žalobca na plnenie vo výzve zo dňa 27. 12. 2010. Vo zvyšnej časti o zaplatenie 568,03 eura súd v zmysle § 96 OSP konanie zastavil.

8. Vyhovujúci výrok rozsudku súdu prvej inštancie v časti zročnosti napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný, ktorý sa domáhal, aby mu súd dovolil splácať priznanú sumu v splátkach vo výške 78 eur. O tom, že takúto dohodu plní, pripojil potvrdenie o začatí splácania. Žalobca podaním zo dňa 07. 10. 2016, doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 19. 10. 2016 súhlasil s postupným splácaním dlžnej sumy žalovaným v pravidelných mesačných splátkach minimálne v sume po 78 eur vždy k 28. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania.

9. Zákon vo svojom ustanovení § 232 ods. 2, 3 CSP umožňuje súdu, aby dlžníkovi určil na splnenie uloženej povinnosti lehotu dlhšiu ako 3 dni, alebo aby mu umožnil peňažný dlh splatiť v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí. Posudzuje pritom, či vzhľadom na povahu prejednávanej veci, osobné pomery dlžníka, výšku dlhu a doterajšie splácanie, je povolenie splátok dlžníkovi vhodné. Prihliada aj na názor veriteľa, v tomto prípade žalobcu. V preskúmvanej veci zo spisu vyplýva, že žalobca trpí zdravotnými problémami, v konaní predložil doklady od Sociálnej poisťovne a predpokladá, že mu bude priznaný invalidný dôchodok. Na pojednávaní dňa 27. 04. 2015 pred súdom prvej inštancie zástupca žalobcu akceptoval, že ak by žalovaná suma bez poplatkov mala byť splácaná po dobu 5 rokov, potom splátka by vychádzala 78 eur. V písomnom vyjadrení zo dňa 07. 10. 2016 žalobca na podané odvolanie

žalovaného reagoval tak, že súhlasí so splácaním priznanej dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach po 78 eur. Vzhľadom na zistenie, že žalovaného majetkové pomery mu neumožňujú, aby zaplatil dlžnú sumu naraz v lehote na plnenie určenej súdom prvej inštancie, a vzhľadom na súhlas žalobcu ako veriteľa so splácaním dlhu žalovaným v 78-eurových mesačných splátkach, odvolací súd dospel k záveru, že je primerané možnostiam žalovaného, aby priznanú sumu súdom prvej inštancie vo výške 3.860,82 eura s príslušenstvom splácal po 78-eurových mesačných splátkach vždy k 28. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Pravdivosť tvrdenia žalovaného, že spláca súdom priznanú sumu v mesačných splátkach vo výške 78 eur vyplýva i z podania žalobcu zo dňa 07. 10. 2016, ktorý uviedol, že na predmetnú pohľadávku žalovaný zaplatil v dňoch 19. 11. 2015, 12. 10. 2015 a 07. 09. 2015 po 78 eur a v tejto časti vo výške 234 eur berie svoj návrh späť. Keďže v zmysle ust. § 370 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. V danom prípade použitie tohto ustanovenia neprichádzalo do úvahy, keď rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti, v ktorej bol žalovaný zaviazaný zaplatiť sumu 3.860,82 eura s príslušenstvom, nadobudol právoplatnosť, pretože v tejto časti odvolanie nebolo podané. Žalovaný podal odvolanie len do zročnosti priznanej sumy. Z tohto dôvodu odvolací súd už nemohol po právoplatnosti priznanej sumy rozhodovať o späťvzátí návrhu v tejto časti, pretože rozhodnutie bolo právoplatné. Napriek uvedenému je nesporné, že žalovaným zaplatené čiastky na úvere po rozhodnutí súdu prvej inštancie sa započítavajú na dlžnej pohľadávke.

10. Odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o náhrade trov konania, keďže odvolanie žalobcu bolo v tejto časti dôvodné.

11. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa odseku 2 citovaného paragrafu, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, príp. vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

13. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

14. Aj po rekodifikácii Občianskeho súdneho poriadku realizovanú v Civilnom sporovom poriadku dominuje v náhrade trov sporového konania zásada zodpovednosti za výsledok, resp. zásada procesného úspechu. Táto je vyjadrená ustanovením § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, príp. vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

15. V preskúmvanej veci je nesporné, že žalobca sa podanou žalobou domáhal odďaľovaného zaplata sumy 5.259,18 eura s príslušenstvom. Podaním zo dňa 02. 09. 2015 (č. I. 63) zobral svoj nárok v časti týkajúcej sa zaplata sumy 568,03 eura (v časti poplatkov) späť a žiadal konanie zastaviť. Súdom prvej inštancie svojim rozhodnutím priznal žalobcovi nárok vo výške 3.860,82 eura s príslušenstvom a vo zvyšnej časti v sume 830,33 eura žalobu zamietol. Vychádzajúc z uvedeného je možné konštatovať úspech žalobcu do priznanej sumy 3.860,82 eura vo výške 73,41% a neúspech do sumy 1.398,36 eura (zamietajúca časť 830,33 eura a späťvzatie žaloby v sume 568,03 eura) vo výške 26,59%. Spomerovaním potom úspechu a neúspechu (73,41% - 26,59%) predstavuje potom konečný úspech žalobcu 46,82%. Keďže odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, ktorý priznal žalobcovi v rozsahu 47%, o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa zročnosti priznanej sumy a v časti náhrady trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

17. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keď každá zo strán

mala vo veci len čiastočný úspech. Žalovaný bol úspešný vo vyhovujúcej časti, keď odvolací súd zmenil zročnosť priznanej sumy a žalobca bol úspešný v časti náhrady trov konania.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).